

Beižionių kaimo biblioteka

# „Čia mūsų šaknys“

Beižionys

2004 m.

Beižionių kaimo biblioteka

# „Čia mūsų šaknys“

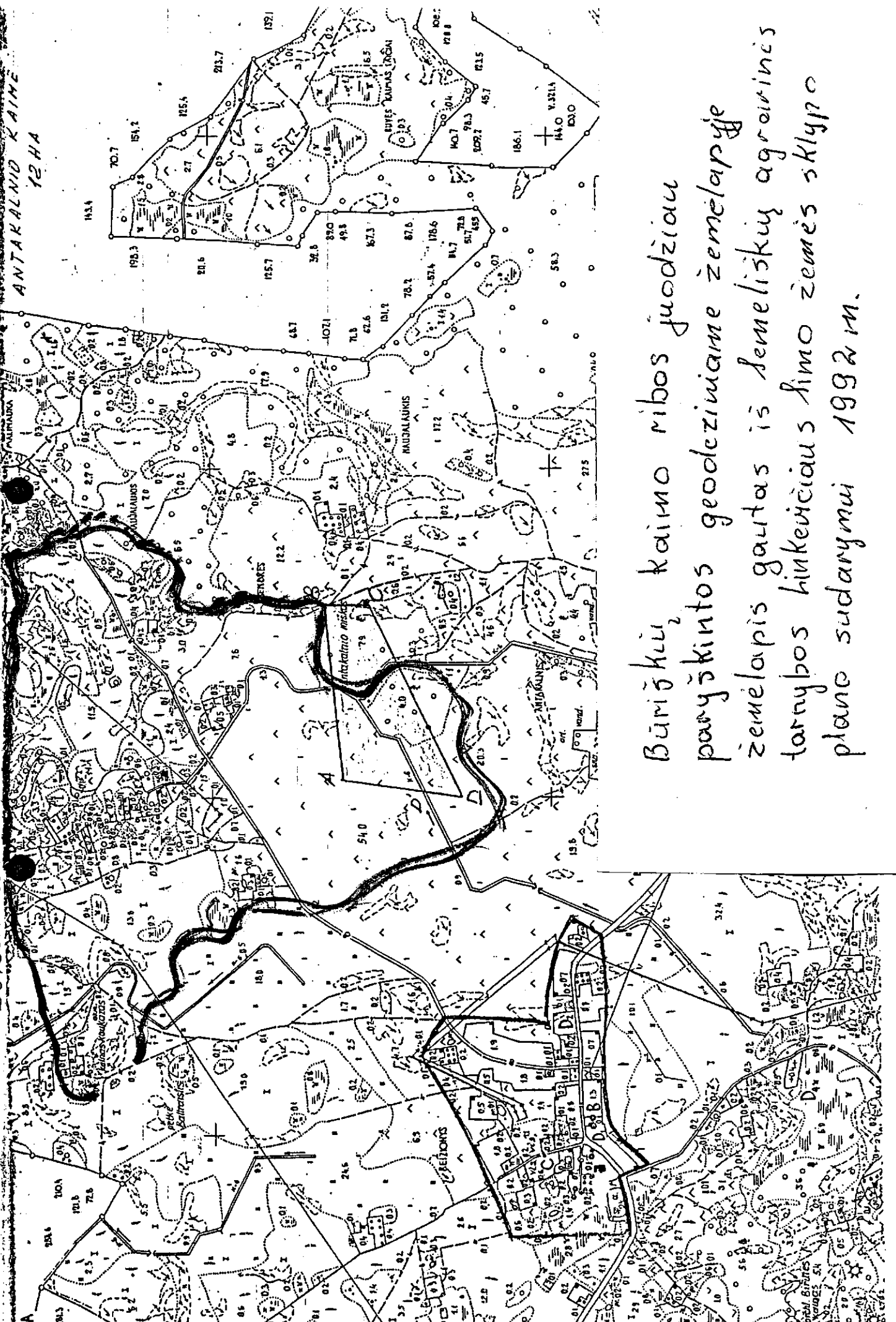
(kraštotyrinis darbas)

Parengė O.Žilionienė

Beižionys

2004 m.

BUVUSIO ŽĖMĖS SAVININKO LINKŪVIČIAU ŠIMO ŽĖMĖS SĖLYPO PLANAS  
ANTARALNIO KAIMĖ  
12 HA



Būmškū, kaimo ribos juodžiau  
paryškintos geodeziame žemėlapyje  
žemėlapis gautas iš Semeliškū agrarinės  
tarybos hinkėičiaus šimo žemės sklypo  
plane sudarymui 1992 m.

# Bendroji geografinė istorinė charakteristika

Būriškės. Kodel taip vadinosi kaimas, mažai kas gali pasakyti. Puga-čiaiauskiene Elena pasakoja, kad girdejusii, kad žmonės kalbėjo, kad šio kaimo pirmieji gyventojai buvo rusai. Rusų caro ištremti rusai apsigyvendavo prie miškų, ar net miškuose, ne visai derlingose žemėse. Einant tcentiniamis, matyt gretimų kaimu lietuviai nusistebėjo, kokį būrys muėjo, o rusai nesuprato, ką reiškia tas žodis, bet savo apsisistojimo vietą pavadinu Būrysės. Kaip keitėsi pavadinimas, kol kas dar nesužinojau.

Kaimas priklausė Ostrauskienes dvarui. Nuo 1921 m. Bežionių parapijai.

Šiandien nuo Būriškių už 15 km. yra Žiežmarių miestelis, į pietus už 10 km - Semeliškių miestelis, į rytus naujas miestelis - Elektrenai. Anksciau buvo tiesioginis kelias iš Semeliškių per Būriškės į Žiežmarius, dabar to kelio nėra, islika kelias į Elektrenus per Kietaviškes, Jegolonis, sis kelias jungiasi su Semeliškių - Bežionių keliu.

Tiesioginis kelias iš Būriškių į Žiežmarius buvo važinėjamās mādāug dar prieš 30 metų. Nereмонтuojamās kelias ir į Elektrenas, todėl jau dabar mažai važinėjamās.

Tad cia kažkada būta miško - aki vaizdu nes, kaimas aplink supamās miškū, labai

nederlingos zemes, akmeņuošas.

Jālielā kāimo yvā kalnas - kānkāzās.  
Bāriškiu kāimāimā, nuo Beiziņiņū kāimo styeve  
pelkē - Baltāraistis (tāip vādino vietniņai žmo-  
nēs) zemelāpyje pēlke vadināma Baltāraistis.  
Bāriškiu kāimā, nuo Naujātdaukiu kāimo,  
skurā Jāsmā gūrā (Aiškus, žmiesus kal-  
nas) žmoneš j, tāip vādino del to, kāol  
jō aukstas, užlipus ant jō-viskas "kāip  
ant delno," sako žmoneš.

Bāriškiu kāimo, āplinkinū kāimu, Antakal-  
ni, Bendriņū, Būdos-neliko.

Dābārtne Bāriškiu kāimo gyventojū tāmē  
pusiā dzūkiška, pusiā aulstaitiška. Kālbāma,  
māzdāuk tāip. (Ale gyvenu gerai. O kāp tu?  
Nu ir ās gerai. Gyvān žemēn melysti. Any,  
kād pāsakei.)

Māzdāug iki 1920metū ēia buvo kālbāma  
rusiškai ir lenkiškai, vēliāu lietuviškai, nes  
atējo uzkurūs keli jāuni berneliāi-lietuviāi.

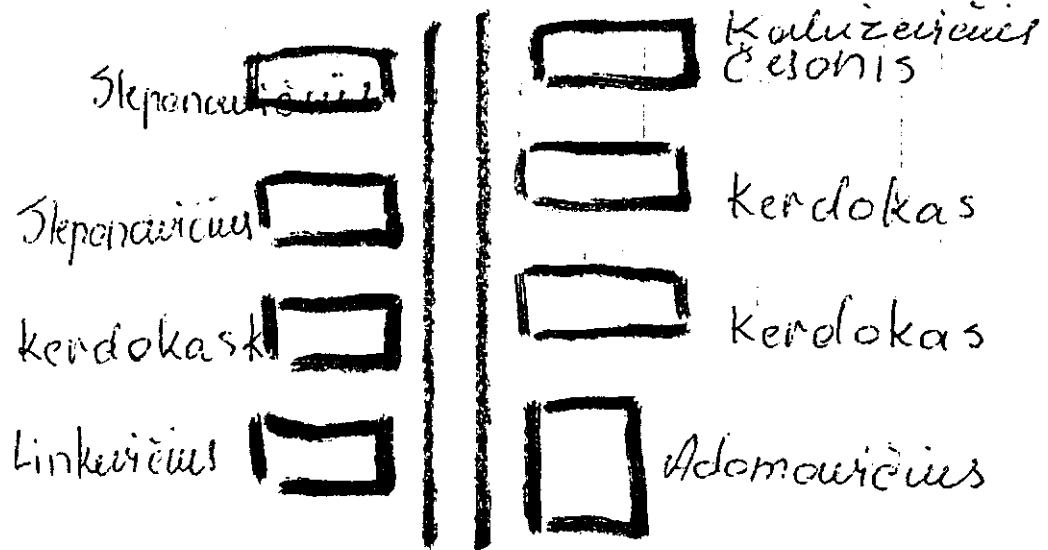
Dāugiausis buvo Kerdoku, Steponavičiū,  
hinkevičiū.

Māzdāug iki 1950metū šīamē kāimē buvo  
visi gimeņes, arhimesnēs, lolimesnēs. Gyveno kā-  
bāi draugiškai, žmoneš buvo rāimūs, māzāi gēnē  
alkoholio. Venēsi zemdirbyste, turējo sodūs, daug  
bičiū.

Per p kāimā ējo akmeņimis grīstas kēlias  
pakēlje augo lēpos ir klūdāi, dālabu dar  
yva īslīkūsij, žmoneš neatsimtenā, kāš  
tuos medziūs sodino, tādēl galimā teigti  
kāol jomīs auti 100-to metū, o gāj ir dāu-  
giāu.

Pagol Antano Steponavičiouš, jām 69m.

Būriškų kaimo sodybās galima atsekti iki 1920m. vėliau žmonės kėlėsi į vienkiemius.



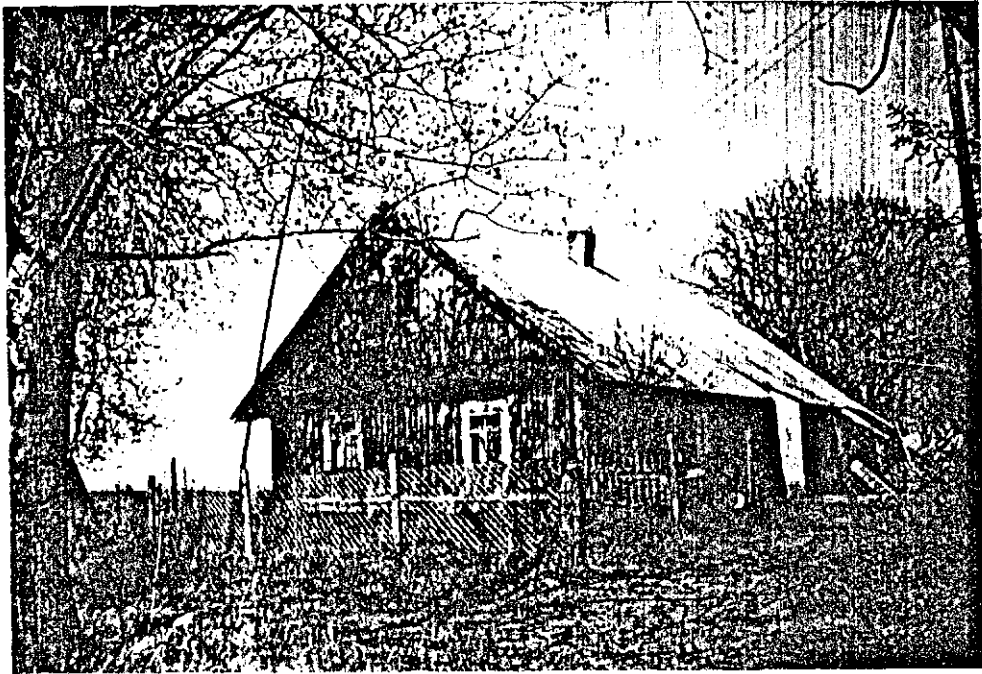
Pagal Antano Steponavičiaus pasakojimą  
Būriškų kaimas iki 1920m. (planas)

Visi namai stovėjo gale į kelią ir su dūgiais lūngais į kelią, išskyrus Adomavičius, nes jis turėjo daug žemėsjo troba stovėjo šonu į kelią ir buvo atskira nuo gyvulių pastatų. Titos trobos buvo dūminės, be kaminių, šiaudliniai stogais, dabar, namai, jau pakeitę apie 3 tris stogo dengimo būdus. Visi stovėjo pasipuošę skudromis dengtais stogais, o dabar dengti siferiu.

Visai neliko kaireje kelio pusėje stovėjusių sodybų, kurias nuo 1920-25 metų išnikėli į vienkiemius. Ilgiausiai, mažiausiai iki 1960 metų, gyveno Steponavičius M. savo oliminiame pirkioje.

Titos sodybos perstatytos naujai jau apie 1960 metus, arba visai baigia grūsti net nuqpenamos. (Kerdoko K.)

Labai mazai parīķitusias Adomavičiaus s.  
 (Dobru garna jo dūka su žentū) ir  
 cisonio. Cisonio sodyba dar apūstā žimta-  
 mečių, medžių, seno sodo, pati troba, sujung-  
 ta su gyvūnams skartomis patalpomis. Tik  
 dabou ten gyvūnai ušeldū komi, aia kairis  
 pagalliuir patalpas laukyti grūdams, inventorijū  
 kitims daiktams. Žr. nuotraukos Nr. 1.



Paotė. Nr. 1

Būriškų kaimo seniausias namas  
 Fotografuota 1998m.

Anksčiau žmonės augino daugiausia gelius  
 Dobru suk tiek mažiau. Beveik jūi kukurūso  
 nuimo vovau, žydi geltoni, aukšti daugiamėčiai  
 jurginai.

Jūi dekoratyvinius krumų daugiausiai auga  
 olynos, jorkminai.

Orū kelio pasodinta daug vėjų, jūi tauis  
 peit labai senos, net vovūs, nuveda, tik aplik  
 jūi auga olynos maizis ir didelis vėjų  
 medelis.

Kad Bārstlūz kaima lūta unīško, lūtojšā  
 ir gale kaima esantīs unīškos kapinātīs  
 ņes ūzma maīdauēg 50 auš plotz. Dabas  
 ant kolūcio auga lūžlūcī, kaīkkaī lūžlūcī  
 lūvo ūpocīntos kapinātīs, maīdauēg mīē 30 mēg  
 kapinātīs lūvo pīzīmīms, stovējo daūg mēdī-  
 ūmēg kīzīz, lūvo aīkūs kapāī, dabas, kīr ne kīr  
 mītoī sūtīmēg kīzīcī, ir stovī vīnītēlī pāmīnkles,  
 statīlās oīrī 1970 mētīs N. Kāstīkajāī, kīrī  
 mīē 1941m. zīr. uodr. Nr. 2



Uodr. Nr. 2

Bārstlūz kaimo unēz kapīmēz fragmentes  
 Foto grafuotē 1938m.

Uodrīkajē mēlōcī pāmīnkles, kīrī mē ūrā  
 tols ūkājās "Сде покоеся прах Натальи  
 Трифоновны Костюковой 1866 - 1941"

Dabas ezantīs sēnesī gūvntojāī ūbīmēnā  
 daūg kēz oīrī gūvntīs unīs. Jī pasakojā,  
 kael tēī lūmēz labāī draūgīkī, līmīnī, dīalēz  
 gūvntīmo pātīnī, turīz zēmonīs. Pas jūos eīdāvo  
 nēt pāloīmīnēz pāmīnkēnī.

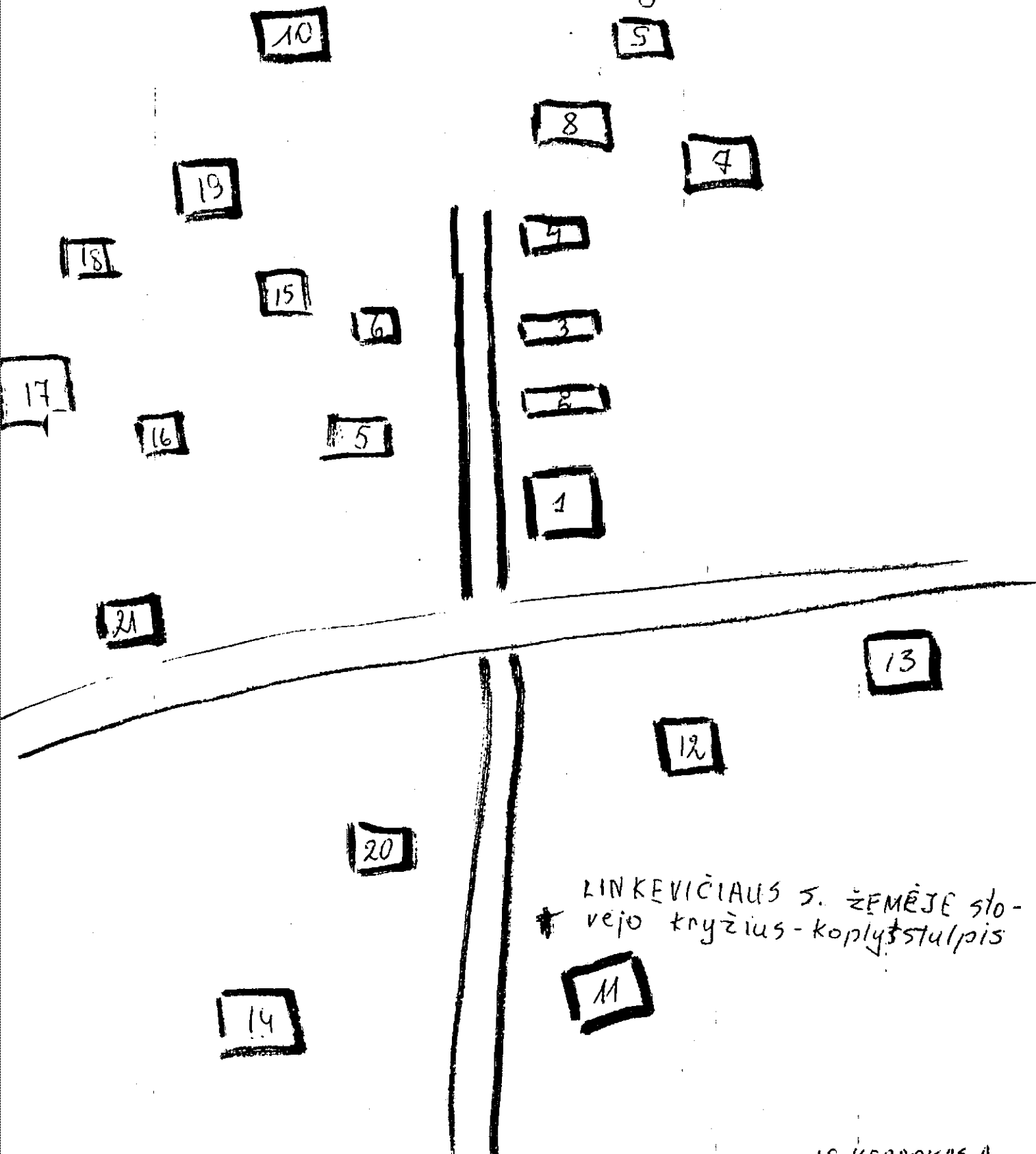


Kaimiņi XIX a. pab. - XX a. pr.

Šis laikotārs bija ļoti sunki ekonomiskā padēlis. Īpaši bija gausi, daudzi mājsaimniecībnieki vienam namam dzīvoja 3-4 ģimenes. Neizvengiamai reikēja statīt nāmus, dzīvot atsevišķi. Šī laikotārs, cilvēki vadīja "kēlimāsis ant sklypu". Tam reikēja turēt lielus zemes, ir piniņu statyboms. Tai gālejo pārdarīt turhingesni, o tu turhingesni, kāme buvo nedāug, ēiguliu, dirbes Steponavičius J. (pasākōjo jō sūnus Antanas), kaol tēvas bāigē statyti namā apie 1925m, jīs girdejes, iš motinos pāsa kōjimu, kaol, jai išteķus, namo baltiai olar buvo balti (naujasmedis) ir kvepējo, o kai gimē Antanas jīs to naujumo neatīmend.

Vienās Linkevičius Ignas ir Kerdokaitis Marijas sūnus, Simons, apie 1917metus, buvo išraziāves i Argentīnā, uzsidirbt piniņu, pradībes anglies kasyklose 7metus, atsivezē dolerū. 1922metais pāsistātē māma, olidziuli kluona, tvartā, svirna, nusi-pirko arkliu, gyvuliu, vedē turhinga, pānele, Radzevičiūtē M. iš Balandiskū km. ir laimīgi gāi gyvenō apie 30metu. Jīs buvo vadināms "Būriškū amerikoni". O ir laimes būta medīetes, nēs zeme buvo nederlingā, sunki buvo ja apdirbt. Šalia dolerū iš Amerikos atsivezē ir tuberkuliozes liģa, tāip, nesulāukes 60-ties metu, mirē, liģa dār paštrino turētō turta nacionalizāvimā. J. kolūkius reikējo atduoti kluona, puse tvart-

Po išejimo "ant sklypu apie 1930 metus  
kaimas atrode maždaug taip



† LINKEVIČIAUS S. ŽEMĖJE sto-  
vejo kryžius - koplytstulpis

1. ADOMAVIČIUS
2. KERDOKAS D.
3. KERDOKAS J.
4. Česonis J.
- †. KALUŽEVIČIUS A.
6. KERDOKAS K.

8. PURICKAS K.
9. STEPONAVIČIUS P.
10. STEPONAVIČIUS J.
11. LINKEVIČIUS S.
12. KERDOKAS S.
13. STEPONAVIČIUS J.
14. BIKAUSKAS P.
15. LINKEVIČIUS A.

15. KERDOKAS A.
19. LINKEVIČIUS A.
19. PELAGĖJA
20. Štavec Kas V.
21. Ogulevičius D.

# Materiālais kultūra

Iki 1930 metu, pastartyti nāmai buvo be grīndu, molio plūktos āslas, pasienāis stovējo suolai, priekyje didžiulis stalas, prie stola ant sienas kabojā žventi pāveikslai, nāmai buvo su kāmīnāis, „dvāri galāis“, divi nāmo pusēs - vienoje gyvenā šeimyna, kitoje „stāncija“ - žvārus kāmbarys (svetāimē), cīa priimdāvo svečius, kunigā, kolēdojant.

Kāimās turējo sēvo siuvējus linkevičiai, audējos buvo Kerdokienē iki 1980 metu, Bīkauskienē, Kāluževičienē audžia ir dabār. Kiekvienāme nāme buvo staklēs. Kiekvienās nāmas turējo bičiū, aviliū, (kelmū) Kiekvienuosē nāmēosē buvo girnos susimālti miltus.

Maždaug iki 1970 tū metu visi kepe duoną, dabār labai retai bet dar išsikepa Kāluževičienē B. pyragus dar kepa ir dabār kelios moteris.

Maždaug iki 1970 metu žventadienāis kāimās skambēdāvo nuo dāimū. Tāip pat dāimēdāvo ir drie kolūkie darbu, kāi iš pelkiū grēbliāis traukdāvo žienu, bet tuojāu piktās brigādinikas subardāvo. Sainingiausis būvo Kerdokaitēs.

Dāimōs nutilo apie 1980 metus, o ir kāimās vis senstā. Dar gyvenā seniausia kāimo gyventojā Adomavičienē P. Jai 98 metai.

1992 metais visi cīa gyvenantieji atsiēmē tūvū turētā žemē ir ūkininkauja. Žekasi sunkiai, mes visiems daūgiau kāip 60 metu.

Jūmausia Steponavičiaus Algio sūnau Antano šeima. Tai jaunāusia Būriškiū kāimo ūkininkū šeima. Šiuo metu liko tik 10 sodybu, Ar, alžels šaknys Būriškiū kāime dar vienai kartai.